

GAZETA GOSPODARSTWA I LOSOWANIA

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co robota

NOWY GULDEN GDAŃSKI

W dniu 2. b. m. senat gdański powziął nagłą decyzję zdewaluowania guldena o 42,37%. Oznacza to, że cena 1 kg. czystego złota, która dotąd w Gdańsku była ustalona w wysokości 3414,188 guld., obecnie została podwyższona do 5924,44 guld., czyli dokładnie do parytetu złotego polskiego. Obie więc waluty, gulden gdański i złoty polski, posiadają obecnie ten sam parytet.

Czem wytłumaczyć można to raptowne postanowienie senatu?

W odezwie do ludności usprawiedliwił on je tem, że trzeba było unicestwić zdradzieckie machinacje spekulantów i pokonać wrogów nacjonal-socjalizmu. Jest to jednak tłumaczenie nierzeczowe: oświadcza ono, że senat uczynił, deprecjonując guldena, akurat to, czego owi spekulanci i wrogowie chcieli.

Prasa niemiecka wskazała na inną przyczynę. Stwierdziła ona, że są to zgubne skutki Traktatu Wersalskiego. On to bowiem oderwał Gdańsk od wielkiej jego ojczyzny i stworzył z niego mały organizm polityczny, pozbawiony swego naturalnego zaplecza gospodarczego. Ale i ta przyczyna jest urojona, Gdańsk bowiem stał się częścią innego, wielkiego obszaru celnego — Polski — i stąd czerpie swe siły gospodarcze.

Istotnego źródła dewaluacji szukać trzeba gdzieś indziej.

Przedewszystkiem, zawiniła tu rozrzutna gospodarka finansów publicznych. W celu utrzymania niemieckości Gdańska i zachowania tam swych wpływów, rząd niemiecki szczerze subwencjonował kasę Gdańska. Szacują subwencje te na sumę 30 milj. guld. Nic tedy dziwnego, że administracja Wolnego Miasta rozrosła się niepomierne, i opłacanie licznych urzędników o wysokich pensjach kosztowało drogo. Następnie, wraz z objęciem władzy przez nacjonal-socjalistów w maju 1933 r. przystąpiono na modłę niemiecką do t. zw. „Arbeitsbeschaffung“, dostarczenia pracy, co pochłonęło bardzo wielkie sumy.

Kiedy rozpoczął się kryzys, i dochody skarbu zmalały, deficyt rozwarł się groźnie. Ostatnio dochody wynosiły w skali rocznej ok. 50 milj. guld., wydatki ok. 80 milj. guld. Nierównowaga budżetowa zachwiała mocno podstawę guldenu.

Wstrząśnięta ta podstawa została jeszcze z innej przyczyny.

Wskutek braku dewiz i złota w Niemczech, gdańskie oddziały

banków niemieckich wycofywały w Gdańsku swe należności, wy-mawiały kredyty i przekazywały uzyskiwane sumy swym centralom. Z drugiej strony, wskutek wprowadzenia przez Niemcy ograniczeń dewizowych i zaprzestania transferu, gdańskie należności kupców i rolników zostały w Niemczech „zamrożone“. Sumę tych należności obliczają na 27 milj. guld.

Wyczerpywało to zapasy kruszcowo-dewizowe Bank von Danzig. Gdy w końcu marca r. ub. wynosiły one zgórá 41½ milj. guld., to w końcu kwietnia r. b. było ich wszystkiego 13½ milj. W ciągu jednego tylko kwietnia r. b. spadek wyniósł 7 milj. guld.

Jednocześnie, bank emisyjny musiał znacznie rozszerzyć swą działalność kredytową, ażeby zasilić życie gospodarcze, pozbawione kapitałów obrotowych z winy Niemiec. Gdy w końcu marca r. ub. portfel weksłowy banku emisyjnego wynosił 15 milj., doszedł on w końcu kwietnia r. b. do 25 milj.; z rachunków żyrowych zaś odpłynęła cała kwota 11 milj. guld.

Rzecz prosta, że ludność Gdańska doskonale sobie zdawała sprawę z tej sytuacji i poczęła wycofywać wkłady z banków i kas oszczędności i wyzbywać się guldenów, wymieniając je na złoto i dewizy, zwłaszcza, na złote polskie. Doprowadziło to do stanu niepokoju i napięcia, które ogarnęły wszystkich — zarówno ludność, jak i czynniki rządowe.

W tych warunkach zdecydował się senat na dewaluację. Co zamierzał senat przez to osiągnąć?

Jak wynika z zarządzeń jego, z całego szeregu nakazów i zakazów, zamierzał on osiągnąć to, czego jednak sama dewaluacja dać nie mogła.

Struktura gospodarcza Wolnego Miasta polega na pośrednictwie handlowem, pracy portu i

w pewnej mierze — na przemyśle przetwórczym. Rentowność przeważnej części przedsiębiorstw gdańskich ściśle uzależniona jest od obrotów z Polską i zagranicą. Dewaluacja zatem guldenu istotnie mogłaby być korzystną, gdyż zwiększyłaby zdolność konkurencyjną portu gdańskiego oraz przedsiębiorstw transportowych, przemysłowych i handlowych. To wszakże nastąpiłoby pod warunkiem, że koszty własne portu i przedsiębiorstw nie uległyby zwyżce. Koniecznym, mianowicie, byłoby, aby płace, podatki, woda, gaz, elektryczność, komorne, komunikacja, transport — pozostały bez zmiany, albo przynajmniej podniosły się w stosunku mniejszym, niż wyniosła dewaluacja.

Ale takiego stanu rzeczy, po dokonanej dewaluacji, nie można było oczekiwać. Wolne Miasto stanowi niewielkie terytorjum, które produkuje trochę tylko własnego zboża, cukru i niektórych innych artykułów przemysłowych i spożywczych. Pozatem, wszelkie surowce, płody rolne i wyroby przemysłowe sprowadzać musi z Polski lub zagranicy. Koszt tych produktów, oczywiście, nie uległby zmianie; cen ich, przeliczona na nowe guldeny, musiałaby kalkulować się drożej — o całą rozpiętość dewaluacji. Ponieważ dewaluacja guldenu wynosi 42,37%, zwyżka tych cen powinna wynosić, o ile odpowiadałaby ściśle dewaluacji guldenu — 73,5%.

Rzecz prosta, że taka zwyżka odpowiednio podniosłaby koszty utrzymania, gdyby rzeczy poszły trybem naturalnym, nieskrępowanym, kształtowałyby się swobodnie. Zwiększone koszty utrzymania wyraziłyby się, jeśli nie natychmiast, to stopniowo, we wzroście wszystkich kosztów własnych, o których mowa była wyżej. Byłoby to unicestwieniem skutków dewaluacji, oczekiwa-

nych i pożądaných przez jej autorów, władze gdańskie.

Dlatego władze te nie ograniczyły się do wydania tylko ustawy o dewaluacji, t. zw. Verordnung zur Abänderung des Muenzgesetzes. Wydały one równocześnie cały szereg przepisów interwencyjnych, które usiłują zahamować naturalny bieg rzeczy, siłą powstrzymać przemianę stosunków, narzucić ceny przymusowe — pod rygorem ciężkich kar.

Główną wytyczną tych wszystkich zarządzeń jest utrzymanie dawniejszych cen nominalnych i zezwolenie na stosunkowo niewielkie tylko zwyżki w wypadkach wyjątkowych, jaskrawych, gdy chodzi o produkty importowane. Nie będziemy tych przepisów tutaj przytaczać, gdyż chcemy tylko uwydatnić ich sens zasadniczy.

Trudno przypuścić, aby to zamowanie biegu życia, ten gwałtowny nacisk na poziom cen towarów i usług dał się „à la longue“ utrzymać. Będzie się on niezawodnie podnosił w tempie raczej szybszem, niż wolniejszym. Jest to tembardziej naturalne, że Gdańsk, znajdując się w granicach polskiego obszaru celnego, pozbawiony jest warunków, w których różnice cen towarów i usług między Polską a Gdańskiem mogłyby się utrwalić. Opłaty portowe itp. zostały w Gdańsku już podwyższone do wysokości stawek gdyńskich.

Tymczasem jednak przedsiębiorstwa gdańskie w swych transakcjach z Polską i zagranicą osiągną korzyści większe, niż dotąd. Zwłaszcza w stosunku do Polski przesunięcie korzyści na rzecz Gdańska jest niewątpliwe.

Jest to jednak objaw doraźny, przejściowy. Zrównoważony on zostanie układem stosunków polsko-gdańskich o zasięgu bez porównania donioślejszym. Wy-powiada to „Gazeta Polska“ trafnie w słowach następujących:

„Jakie znaczenie ma dla nas zrównanie guldenu gdańskiego ze złotym? Najważniejsze jest to, że usuwa z powierzchni życia zagadnienie różnicy walutowej na jednym obszarze gospodarczym, jaki stanowi Polska łącznie z W. M. Gdańskiem. Z naszego punktu widzenia jest to tylko o tyle problem, o ile stanowi fragment postępującej unifikacji obszaru gospodarczego Polski, które to pojęcie prawie że się pokrywa z pojęciem obszaru celnego.“

A. B.

Prezes P.K.O., Dr. Gruber, w Stan. Zjednocz.

W czasie pobytu w Pittsburgu prezes P. K. O. dr. Gruber zetknął się z przedstawicielami organizacji przemysłowych oraz świata przemysłowego tego okręgu.

Konsul generalny dr. Ripa urządził wieczór towarzyski, w którego czasie prezes dr. Gruber wygłosił referat o Polsce.

Następnego dnia potentat finansowy Richard Mellon wydał bankiet, w którym wziął udział prezes dr. Gruber oraz 30 najwy-

bitniejszych finansistów amerykańskich oraz dyrektorów koncernów przemysłowych. Obecni z zainteresowaniem wysłuchali referatu prezesa Grubera o postępach, jakie poczyniła Polska w dziedzinie gospodarczej.

Na cześć prezesa Grubera wy-dane zostało przyjęcie przez Polonję z udziałem organizacji wszystkich kierunków. Przyjęcia wydane przez sfery amerykańskie jak i Polonję nosiły charakter bardzo serdeczny.

Mennica Państwowa w Warszawie

Wyszło z druku sprawozdanie z działalności w latach 1930/31, 1931/32, 1932/33 i 1933/34 Mennicy Państwowej w Warszawie.

Ze sprawozdania tego wynika, iż istniejąca od lat dziesięciu Mennica Warszawska wykazuje stały rozwój.

Obok bardzo obszernego tekstu szereg tablic oraz wzorów medali i plaket, wykonanych w Mennicy, wymownie ilustruje działalność jej w okresach sprawozdawczych.

Wyniki finansowe za 10 lat t. j. od 1 kwietnia 1924 r. do 31 marca 1934 r. autorzy sprawozdania dzielą na 2 okresy.

W okresie pierwszym t. j. od 1924 r. do 1928/29 r. z funduszy skarbowych na sumę ogólną zł. 1.648.689,62 zużyto na inwestycje maszynowe zł. 652.875,83 i na budowlane zł. 397.269,51.

W okresie drugim t. j. od 1929/30 r. do 1933/34 r. nie tylko nie korzystała Mennica z zasiłku Skarbu Państwa, lecz przeciwnie, z zysków osiągniętych wpłaciła do Skarbu Państwa zł. 769.759,14. Suma ogólna dokonanych inwestycji w okresie dziesięcioletnim wynosi zł. 1.339.794,99.

Dane statystyczne ujęte są w okresy roczne budżetowe, t. j. od 1 kwietnia danego roku do 31 marca roku następnego.

W powyższych czterech okresach sprawozdawczych produkcja Mennicy wykazuje znaczne fluktuacje zarówno pod względem rodzaju wykonywanych monet, jak i ich ilości.

Z pośród wszystkich wykonywanych w tym czasie przez Mennicę monet największą stosunkowo ciągłość produkcji zachowuje drobny bilon w monetach 1 gr. i 2 gr. Zapotrzebowanie na te monety daje się jeszcze stale na rynku odczuwać, aczkolwiek w stopniu mniejszym, niż w pierwszych latach po wprowadzeniu waluty złotej. Produkcja monet 5-groszowych w ostatnich latach uległa wydatnemu zmniejszeniu.

W latach sprawozdawczych największe natężenie produkcji monet brązowych przypada na r. 1930/31, monet zaś srebrnych na r. 1933/34.

Ogólnoswiatowy kryzys, ujawniający się już od połowy r. 1930, dał się odczuć Mennicy szczególnie dotkliwie w r. 1931 i w pierwszych miesiącach r. 1932.

W tym ciężkim okresie zastoju Mennica, pod koniec r. 1931, otrzymała z Izby Handlowej Polsko-Rumuńskiej wiadomość o zamierzonym przez Rumuńskie Ministerstwo Finansów ogłoszeniu przetargu na wykonanie monet srebrnych.

Po bliższym zbadaniu tej sprawy za pośrednictwem Izby Handlowej, jak również dzięki rzeczowej i bardzo wydatnej pomocy P. Rady Handlowej naszego Poselstwa w Bukareszcie, Mennica Państwowa przystąpiła, za zgodą Ministerstwa Skarbu, do wzięcia udziału w przetargu, mając na względzie wyłącznie danie zatrudnienia swemu personelowi.

Dostawa dotyczyła monet srebrnych o wartości 100 lei.

Do przetargu, który odbył się w Ministerstwie Finansów w Bu-

kareszcie stanęło pięć mennic, w osobach swych upoważnionych przedstawicieli, a mianowicie: angielska, francuska, belgijska, włoska i polska.

W wyniku przetargu Mennica nasza, aczkolwiek nie uzyskała całej dostawy, dzięki jednak porozumieniu, zawartemu z Mennicą angielską, i za zgodą Rządu Rumuńskiego otrzymała zamówienie na częściowe wykonanie monet.

Celem definitywnego ustalenia szczegółów technicznych wspólnej dostawy z Mennicą angielską oraz uzgodnienia terminów wykonania narzędzi mennicznych, okazało się niezbędnym delegowanie do Londynu szefa działu hutniczego Mennicy, Inż. J. Szumskiego.

Zamierzona jednak dostawa monet dla Rumunii nie doszła do skutku, ponieważ w tym czasie rząd nasz powziął decyzję natychmiastowego przystąpienia do nowej emisji monet srebrnych, wobec czego Mennica Państwowa zmuszona była zrzec się zamówienia monet rumuńskich.

Nowa emisja naszych monet srebrnych, objęła monety srebrne o wartości 10 zł., 5 zł. i 2 zł.

Dotychczasowa 750-ta próba monet srebrnych I emisji została utrzymana w monetach II emisji.

Niezależnie od nowego wzoru stempla, zastosowanego do bicia monet srebrnych drugiej emisji, wypuszczono w okresie sprawozdawczym do obiegu monety jubileuszowe wybijane stemplami o wzorach specjalnych.

Wszystkie wzory monet jubileuszowych otrzymano drogą konkursów o charakterze zamkniętym.

Do liczby znaczniejszych prac, wykonanych w tym dziale w ciągu okresu sprawozdawczego, zaliczyć należy znaczki Pożyczki Narodowej, wybite we wrześniu

r. 1933 na zlecenie P. Ministra Stefana Starzyńskiego, Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej, w ilości z górą 2½ miliona sztuk, w/g projektu art. rzeźb. P. Olgi Niewskiej.

Rozporządzając nowoczesnym wyposażeniem technicznym, niezbędnym do celów monetarnych, Mennica stale dąży do udoskonalenia swej produkcji, zwłaszcza w kierunku osiągnięcia możliwie największej precyzji wykonania, przyczyniając się w ten sposób do podniesienia medalierstwa w kraju.

Z pośród szeregu licznych medali, wykonanych przez Mennicę w okresie sprawozdawczym, na wzmiankę zasługuje medal z podobizną Kazimierza Pułaskiego, zamówiony w Mennicy za pośrednictwem naszej Ambasady w Waszyngtonie przez Majora wojsk amerykańskich p. Thomas'a. C. Mc Donald'a jako odznaczenie naukowe.

Medal ten, wybity tylko w pięciu egzemplarzach, Major Mc Donald ofiarował „Foreign Service School“ przy „Georgetown University“ w Waszyngtonie z tym warunkiem, ażeby rokrocznie, w ciągu lat pięciu, odznaczany był nim student tego uniwersytetu za najlepszą pracę o Polsce.

Niezależnie od fabrykacji monet i wyrobów artystycznych, Mennica Państwowa prowadzi specjalny dział pieczęci dla urzędów państwowych zapoczątkowany w r. 1927.

Skoncentrowanie wyrobu pieczęci urzędowych w Mennicy miało na celu uporządkowanie polskiej sfragistyki urzędowej, która w zaraniu naszej odnowionej państwowości rozwijała się samorzutnie w oparciu o wzory bezkrytycznie zapożyczone z dawnych państw zaborczych.

W okresie sprawozdawczym

uruchomiono w Mennicy, tytułem próby, instalację do wydobywania złota i srebra, pozostających w tyglach i piecach przy fabrykacji stopów i przetapianiu metali szlachetnych oraz powstających w postaci tak zwanych „odpadków“ w procesach rafinowania tych metali i ich mechanicznej obróbki.

W wyniku tej operacji osiągnięto 618,5 kg. stopu srebra ze złotem, który następnie przerebiono w Mennicy Państwowej drogą rafinowania elektrolitycznego na 597,8 kg. czystego srebra i 20,102 kg. czystego złota.

Za wysoki i artystyczny poziom całokształtu wytwórczości P. Minister Przemysłu i Handlu nadał Mennicy Państwowej najwyższe odznaczenie w postaci krzyża „Wielkiej Nagrody“, a Powszechna Wystawa Krajowa w roku 1929 — wielki medal złoty.

W r. 1934 Mennica Państwowa uzyskała na Wszechświatowskiej Wystawie Filatelistycznej w Katowicach również najwyższe odznaczenie, w postaci medalu złotego z dyplomem honorowym, za wystawioną w dziale numizmatycznym kolekcję monet, obrazującą rozwój mennictwa polskiego od czasów najdawniejszych, t. j. od wieku X do chwili obecnej.

Przy Mennicy funkcjonował dział ekspertyz monet fałszywych.

Z zainstalowanych w okresach sprawozdawczych maszyn i aparatów jest wiele własnej konstrukcji.

Na szczególną uwagę zasługuje Muzeum Numizmatyczne, które jest dostępne dla zwiedzających 3 razy w tygodniu.

Pośród zwiedzających znaczną liczbę stanowiły wycieczki, zwłaszcza szkół średnich i wyższych, pozatem sporo cudzoziemców.

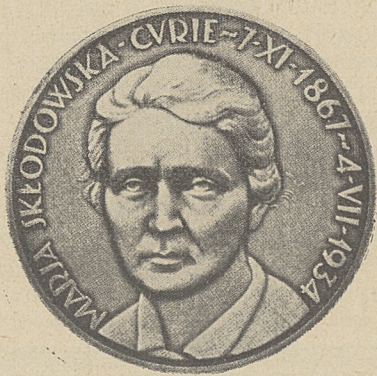
Muzeum zdołało zebrać bardzo rzadkie okazy, wśród których niektóre sięgają 16 i 17 wieku i różnych późniejszych epok.

Monet Muzeum posiada 9721, medali i plaket — 3251 oraz różnych — 4914.

Przeglądając medale pozyskane przez Muzeum w ostatnich latach, nie sposób pominąć mało spotykanego a charakterystycznego medalu Apuchtina, słynnego kuratora oświatowego na terenie dawnego Królestwa Kongresowego, zaciętego rusyfikatora szkolnictwa polskiego. Medal ten, wykonany przed laty zgorą trzydziestu z inicjatywy ówczesnej emigracji rosyjskiej, zawiera na stronie awersu portret Apuchtina i napis: „Kurator Warszawskiego Okręgu Naukowego A. L. Apuchtin“, na stronie zaś rewersu wyraża potępienia jego działalności na zabranych ziemiach polskich: „Wieczne przekleństwo imieniu jego, wieczna hańba jego ohydnej działalności w Królestwie Polskim 1879—1897.“

W sprawozdaniu podane są wzory, pięknie wykanych 19 medali oraz 5 plaket. Są to prace pierwszorzędných artystów polskich.

Obok zamieszczamy wzór medalu, wykonanego ku uczczeniu pamięci Marii Skłodowskiej-Curie.

BILANS BANKU POLSKIEGO

za III dekadę kwietnia 1935 r.

W trzeciej dekadzie kwietnia zapas złota powiększył się o 0,2 milj. zł. do 508,3 milj. zł. i stan pieniędzy zagranicznych i dewiz — o 0,1 milj. zł. do 19,0 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zwiększyła się o 7,4 milj. zł. do 687,8 milj. zł., przyczem portfel wekslowy wzrósł o 1,5 milj. zł. do 616,7 milj. zł., portfel zdyskontowanych biletów skarbowych — o 4,1 milj. zł. do 25,4 milj. zł. i stan pożyczek zabezpieczonych zastawami — o 1,8 milj. zł. do 41,7 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu spadł o 4,1 milj. zł. do 41,2 milj. zł.

Pozycja „inne aktywa“ wzrosła o 0,6 milj. zł. do 155,6 milj. zł., pozycja zaś „inne pasywa“ spadła o 10,0 milj. zł. do 214,5 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania zmniejszyły się o 16,2 milj. zł. do 228,0 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — powiększył się o 32,4 milj. zł. do 946,1 milj. zł.

Pokrycie złotem spadło z 48,04% do 47,33% i przekracza normę statutową o przeszło 17 punktów.

Stopa dyskontowa 5%, od pożyczek zastawowych 6%.

BANK

GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

ZALATWIA WSZELKIE OPERACJE BANKOWE.

Przyjmuje wszelkiego rodzaju wkłady, zapewniając wkładcom korzystne oprocentowanie, pełne bezpieczeństwo i całkowitą tajemnicę.

Emituje listy zastawne i obligacje, dające nabywcom zupełną pewność i wysoką rentowność lokaty.

Udziela z nagromadzonych kapitałów i powierzonych przez Skarb Państwa funduszy różnego rodzaju kredytów, finansując rozwój gospodarczy kraju.

Kapitał zakładowy i rezerwy	Zł.	197.084.577
Wkłady i lokaty.	Zł.	803.366.194
Udzielone kredyty	Zł.	1.881.568.914
Suma bilansowa z dn 31 XII. 1934	Zł.	2.211.129.283

CENTRALA i ODDZIAŁ GŁÓWNY BANKU GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

Warszawa, Aleja Jerozolimska Nr. 1

Adres telegraficzny: KRAJOBANK

Centrala telef. 8-02-60

Bank posiada 19 Oddziałów prowincjonalnych w Polsce i korespondentów w całym świecie.

Z życia spółek akcyjnych

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Sp. Akc. „Pluton“ T. i M. Trasiewiczów w Warszawie

W dniu 29 kwietnia r. b. odbyło się Walne Zgromadzenie Sp. Akc. „Pluton“ T. i M. Tarasiewiczów.

Walne Zgromadzenie zatwierdziło bilans, r-k strat i zysków oraz preliminarz budżetowy. Zysk za rok 1934 wyniósł zł. 132.767,30.

Obecny Zarząd składa się z pp. W. Cywińskiego, B. Kuryłowicza, J. Micheliowej, St. Mitraszewskiego, K. Puchowicza, A. Sturma i K. Tarasiewicza.

Firma „Pluton“ posiada obecnie 27 sklepów własnych: 21 w

Warszawie, 4 w Łodzi, 1 we Lwowie i 1 w Gdyni.

Rozporządzając największą siecią sklepów w branży kawowej w Polsce firma „Pluton“ prowadzi również na dużą skalę sprzedaż i dostawy swych artykułów do kawiarni, restauracji i sklepów spożywczych w Warszawie i na prowincji.

53 lata istnienia firmy są najlepszym dowodem powodzenia i skuteczności przedsięwzięć Sp. Akc. „Pluton“ T. i M. Tarasiewiczów.

6% Pożycz. Inwest. m. st. Warszawy z 1935 r.

Na skutek zarządzenia p. Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. przyznane zostało prawo papierów pupilarnych obligacjom

6% Poż. Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1935 r., emitowanej na sumę nominalną złotych w zlocie 20.000.000.

WKŁADY OSZCZĘDNOŚCIOWE W P. K. O.

w m-cu kwietniu 1935 r.

W miesiącu kwietniu wkłady oszczędnościowe, jak również i liczba oszczędzających wykazują dalszy bardzo poważny wzrost.

Wkłady oszczędnościowe wzrosły o 3.133.810,84 zł., osiągając na dzień 30 kwietnia b. r. stan 665.781.529,35 zł.

Jednocześnie ze wzrostem wkładów oszczędnościowych wzrosła w tym czasie i liczba oszczędzających w P. K. O. W ciągu kwietnia b. r. P. K. O. wydała 51.023 nowych książeczek oszczędnościowych, osiągając na dzień 30 kwietnia 1935 r. 1.632.719 książeczek.

Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce Sp. Akc., Zakłady w Chrzanowie

Bilans netto za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1934 r.

AKTYWA: — I. Majątek stały. 1) Grunty: a) fabryczne zł. 71.700,—; b) miejskie zł. 91.047,23; c) kolonie fabryczne i las zł. 76.680,36; 2) Budynki: a) fabryczne zł. 3.886.814,63; b) gospodarcze zł. 552.747,48; c) mieszkalne zł. 2.328.659,03; 3) Urządzenia techniczne: a) maszyny zł. 11.137.381,30; b) urządzenia zł. 3.165.567,63; c) bocznic kolejowe zł. 180.761,58; 4) Inwentarz: a) ruchomości fabryczne złotych 124.881,05; b) ruchomości biurowe zł. 139.938,81; c) sprzężaj i auta złotych 78.118,67; d) utensylja gospodarcze zł. 88.432,94; e) narzędzia zł. 622.506,41; f) modele zł. 4.142,19; g) umeblowanie mieszkań zł. 12.193,57; ogółem majątek stały zł. 22.561.572,88. II. Majątek płynny: 1) Kasa zł. 42.344,15; 2) Banki zł. 419.951,91; 3) Papiery wartościowe zł. 281.913,17; 4) Akcje i udziały zł. 38.021,—; 5) Weksle zł. 1.362.088,—; 6) Materjały zł. 746.468,18; 7) Półfabrykaty zł. 1.332.264,70; 8) Wyroby gotowe zł. 196.068,80; 9) Dłużnicy: a) odbiorcy zł. 2.884.019,69; b) dostawcy zł. 65.085,92; c) różni zł. 187.404,17; ogółem majątek płynny zł. 7.555.629,69. Suma bilansowa zł. 30.117.202,57.

Pozycje pozabilansowe: 1) Dłużnicy z tytułu kaucji zł. 51.773,77; 2) Dłużnicy z tytułu gwarancji zł. 67.540,—; 3) Zobowiązania z tytułu żyr na wekslach zł. 200.000,—; suma pozabilansowa zł. 319.313,77.

PASYWA: — I. Kapitały własne. 1) Kapitał akcyjny zł. 8.000.000,—; 2) Kapitał zapasowy: początkowy złotych 595.991,77, przybyło w 1934 roku zł. 56.329,59, razem zł. 652.321,36; 3) Kapitał specjalny zł. 1.834.244,20; 4) Rezerwa na nieprzewidziane straty zł. 7.874.430,62.

290.412,81; razem zł. 10.776.978,37. II. Kapitał amortyzacyjny: na 1 stycznia 1934 r. zł. 14.428.285,48, ubyło w ciągu 1934 r. zł. 46.170,18, razem złotych 14.382.115,30; amortyzacja za 1934 r. zł. 207.000,—; razem zł. 14.589.115,30. III. Zobowiązania: 1) Wierzyciele: a) odbiorcy zł. 23.964,26; b) dostawcy zł. 1.164.680,57; c) różni — krótkoterminowe zł. 234.777,29; d) różni — długotermin. zł. 1.285.068,40; 2) Dywidenda z lat ubiegłych zł. 67.039,50; 3) Fundusz stypendjalny zł. 54.350,—; 4) Sumy przechodnie zł. 225.590,75; ogółem zobowiązania zł. 3.055.470,77. IV. Rachunek specjalny przejściowy różnic kursowych zł. 984.989,35; V. Zysk: 1) Zysk z lat ubiegłych zł. 9.176,23; 2) Zysk za rok 1934 zł. 701.472,55; razem zł. 710.648,78. Suma bilansowa zł. 30.117.202,57. Pozycje pozabilansowe: 1) Kaucje u różnych zł. 51.773,77; 2) Gwarancje otrzymane zł. 67.540,—; 3) Żyra wekslowe zł. 200.000,—; Suma pozabilansowa zł. 319.313,77. Zobowiązania zagraniczne zł. 72.231,92.

Rachunek strat i zysków za 1934 r.

STRATY: — 1) Koszta administracji ogólnej zł. 631.951,68; 2) Koszta fabrykacji zł. 5.803.666,75; 3) Koszta sprzedaży zł. 90.688,26; 4) Koszta kredytów zł. 89.960,43; 5) Podatki państwowe i komunalne 242.486,65; 6) Opłaty stemplowe zł. 18.745,56; 7) Różnice kursowe zł. 56.045,87; 8) Strata na nieściągalnych należnościach zł. 32.412,87; 9) Odpisy amortyzacyjne zł. 207.000,—; 10) Zysk za 1934 r. zł. 701.472,55; razem złotych 7.874.430,62.

ZYSKI: — 1) Wpływ brutto ze sprzedaży zł. 7.656.456,97; 2) Procenty i dyskonto zł. 217.973,65; razem złotych

Pobyt Prezesa Międzynarodowej Izby Handlowej w Polsce

Po zwiedzeniu Parku Narodowego w Puszczy Białowieskiej Prezes M. I. H. p. Fentener Van Vlissingen oraz jej sekretarz generalny, p. Pierre Vasseur powrócili do Warszawy, której zabytki zwiedzali w dniu 2 b. m. w towarzystwie Prezesa Komitetu Polskiego M. I. H., p. Hersego i sekretarza generalnego Komitetu, dr. Rasińskiego.

Tegoż dnia odbyła się w południe w gmachu Izby Przemysłowo-Handlowej konferencja prasowa z udziałem Prezesa Fentenera Van Vlissingen, zorganizowana staraniem p. A. Kielskiego, prezesa Związku Dziennikarzy i Publicystów Gospodarczych. Podczas konferencji p. Fentener Van Vlissingen podzielił się wrażeniami z podróży po Polsce, przyczem podkreślił szczególnie wielkie wrażenie jakie wywarł na nim port w Gdyni, w szczególności zaś jego nowoczesna organizacja i znakomity podział pracy w porcie; uważa on, iż Polska posiada wielką przyszłość gospodarczą szczególnie w zakresie rozwoju przemysłu.

Następnie, na zapytania, stawiane przez obecnych na konferencji przedstawicieli prasy gospodarczej, p. Fentener Van Vlissingen oświadczył, iż jest usposobiony pesymistycznie co do prób sztucznego podnoszenia cen światowych na wyższy poziom w drodze ograniczania wytwórczości i nawiązywania porozumień w skali międzynarodowej, przyczem wskazał, iż podobne próby np. w zakresie kauczuku, cyny, cukru i węgla nie dały pozytywnych wyników. Prezes M. I. H. jest raczej zdania, iż trwała poprawa gospodarczą zapewnia stworzenie równowagi wszystkich czynników produkcji, w szczególności zaś obniżenie kosztów własnych przemysłu. Ocenia on z podziwem konsekwentną politykę deflacyjną, stosowaną w Polsce. Przypisuje również powodzenie tej polityki pozytywnej psychice społeczeństwa, które w imię interesu publicznego umie zrezygnować ze swych wymagań, a nawet zdobyć. Prezes M. I. H. przeciwstawia temu np. stosunki holenderskie, gdzie polityka deflacyjna napotyka na wielkie trudności, zwłaszcza ze względu na sztywność płac.

Przechodząc od zagadnienia cen do spraw walutowych p. Fentener Van Vlissingen podkreślił, iż Polska posiada szczególniejsze zasługi wśród państw, które zachowały walutę złotą i nie uciekły się do ograniczania obrotu dewizowego; zasługa ta pochodzi stąd, iż Polska, jako kraj będący na dorobku, zmuszona była poczynić znacznie więcej ofiar w celu utrzymania waluty swej na parytecie złotym, aniżeli kraje o większych zasobach. P. Fentener Van Vlissingen opowiedział się, jako zwolennik prowizorycznej stabilizacji walut na okres co najmniej dwuletni; uważa on przytem, iż faktyczna stabilizacja walut jest pierwszym krokiem do odbudowy handlu światowego. Prezes M. I. H. jest optymistą co do kształtowania się opinii światowej w kierunku stabilizacji walut i powołał się w tym zakresie na ogłoszoną w tej sprawie w

Banking Revue, opinię wielkich banków angielskich.

Po konferencji prasowej p. Fentener Van Vlissingen w towarzystwie p. Vasseur'a obecny był na śniadaniu w Poselstwie holenderskim, które zaszczycił swą obecnością p. Minister Przemysłu i Handlu, Henryk Floyar Rajchman. W godzinach popołudniowych Prezes M. I. H. podejmowany był herbatą w salonach p. Alfreda Faltera, na którą przybyli liczni przedstawiciele życia gospodarczego.

Następnie p. Fentener Van Vlissingen złożył pożegnalną wizytę w biurze Polskiego Komitetu Międzynarodowej Izby Handlowej. W godzinach wieczornych przedstawiciele Międzynarodowej Izby Handlowej opuścili Warszawę, udając się w towarzystwie dr. Andrzeja Marchwińskiego do Krakowa i Katowic, poczem opuszczają granicę Polski, powracając do kraju.

Z RUCHU WYDAWNICZEGO

Gospodarka Narodowa — niezależny dwutygodnik gospodarczy.

Wyszedł z druku Nr. 9 dwutygodnika „Gospodarka Narodowa”; zawiera treść następującą.

Roboty publiczne — Zbigniew Orski. Likwidacja przerostów gospodarczych — Kazimierz Studentowicz Uwagi: zaległości podatkowe, Konsekwencje pewnego artykułu, Gospodarka ułatwiona. Styl Paragwaju — Stanisław Lauterbach. Notatki: Niemożliwa Polemika. Próba wyjaśnienia... niewygodnej książki. Denaturat. Plan nowego ustroju. Międzynarodowy podział głupstwa. Taksonometr i zysk godziwy.

„Bank”, miesięcznik poświęcony bankowości i zagadnieniom finansowym. Redakcja i administracja, Warszawa, Nowy Świat 7, m. 39.

Ukazał się 4-ty (kwietniowy) numer miesięcznika „Bank” i podaje w dziale artykułowym: Z doświadczeń belgijskich — Dr. Jan Dziewanowski; Spadek belga a stałość złotego — Maciej Dry-

biński; Bankierzy i deflacja; Działalność B. G. K. w 1934 r.; Działalność P. K. O. w 1934 r.. W dziale techniki i organizacji bankowej: Manipulacja w wydziale giełdowym — Ludwik Razowski. Całość numeru uzupełniają zagadnienia bieżące, przegląd konjunktury krajowej i zagranicznej, kronika, przegląd prasy i piśmiennictwa (polemika i recenzje), bilanse bankowe oraz statystyka.

Z instytucji kredytu długoterminowego

Piotrkowskie Tow. Kred. Miejsk. Stan emisji listów zastawnych na 1 kwietnia 1935 r.

5% konw. z 1925 r. — zł. 2.478.200.

5% z 1933 r. (dawn. 8%-owych) zł. 8.651.750.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

WP. Chajęcki w miejscu. Wylosowana do amortyzacji w jednym z ciągnięć poprzednich.

WP. I. Holcer w miejscu. Nie wylosowane i nic nie wygrały.

Elektrownia Okręgu Warszawskiego Spółka Akcyjna

MAJĄTEK.		Bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 1934 r.		ZOBOWIĄZANIA.	
Grunty	523.652,85			Kapitały własne:	
Budynki	3.975.949,48			Kapitał akcyjny	6.000.000,00
Urządzenia techniczne:				Kapitał zapasowy	626.809,07
wytwórnia	12.838.881,63			Kapitał rezerwowy	215.369,26
sieć	14.255.280,58				6.842.178,33
Inwentarz zakładowy i biurowy	605.650,52	32.199.415,06		Kapitał amortyzacyjny	6.918.741,24
Kasa	10.180,27			Wierzyciele	14.471.142,71
Banki	120.256,85			Dywidenda	24.818,45
Papiery procentowe	69.628,70			Kaucje gotówkowe	17.169,52
Weksle w portfelu	5.218,00			Sumy przechodnie	120.037,70
Weksle w inkasie	16.271,07				14.633.168,38
Akcje i udziały w innych towarzystwach	4.500,00			Specjalny R-ek przejściowy różnic kursowych	5.588.517,29
Materiały:				Rachunek strat i zysków:	
do ruchu	317.583,43			Saldo z roku ubiegłego	3.692,38
do budowy	346.330,07			Zysk za rok sprawozdawczy	195.985,38
Aparaty na sprzedaż	20.277,63				199.677,76
Dłużnicy	1.021.644,58				
inne	18.101,05				
Kaucje gotówkowe	9.515,00				
Sumy przechodnie:	41.462,34	1.982.867,94			
		34.182.283,00			34.182.283,00

STRATY.		Rachunek Strat i Zysków za 1934 r.		ZYSKI.	
Koszty ogólnej administracji	541.357,79			Pozostałość z roku ubiegłego	3.692,38
Koszty fabrykacji	1.782.994,67			Wpływy eksploatacyjne	5.144.326,58
Koszty sprzedaży prądu	153.183,71			Różnice kursowe	410.047,69
Koszty nabycia i sprzedaży aparatów i instalacji elektrycznych	120.830,48			Procenty otrzymane	26.297,81
Koszty kredytów	1.055.273,53				
Podatki państwowe i komunalne	144.408,34				
Rezerwa na podatki	86.000,00				
Oplaty koncesyjne i uprawnieniowe	136.762,50				
Świadczenia socjalne ustawowe	76.632,15				
Świadczenia socjalne umowne	44.724,40				
Nieściągalne należności	19.019,13				
Odpisy za amortyzację urządzeń	1.223.500,00	5.384.686,70			
Zysk:					
pozostałość z roku ubiegłego	3.692,38				
za rok bieżący	195.985,38	199.677,76			
		5.584.364,46			5.584.364,46

Główny Buchalter: T. Marczewski.

Komisja Rewizyjna: L. Krzemiński.

W. Schultz.

Z. Sułowski.

A. M. Thomson.

K. Żochowski.

Z a r z ą d: Inż. S. Landau.

Inż. K. Straszewski.

Inż. F. Bilek.

Giełdy pieniężne

WARSZAWA.

(4.V — 9.V).

W okresie sprawozdawczym zauważyć było można pewne osłabienie tendencji ogólnej. Obroty naogół nie były zbyt duże, aczkolwiek niektóre poszczególne walory stanowiły wyjątek tak pod względem zwiększenia się obrotów, jak i wyższych notowań.

Na rynku spekulacyjnym ożywienie było większe przy tendencji często się zmieniającej dla monet złotych.

Na rynku dewizowym obroty dewizami zagranicznymi pokaźnie się zwiększyły, sumy bowiem zakupów dziennych stale przekraczały rozmiary średnie. Największe pozycje w obrotach ogólnych stanowiły dewizy na Paryż.

Bank Polski przydzielał wszystkim instytucjom bankowym żadaną ilość dewiz zagranicznych, lecz bardzo często tej potrzeby nie miał, gdyż niektóre banki przyjmowały wybitny udział w pokrywaniu dziennego zapotrzebowania.

Tendencja dla dewiz zagranicznych miała odcień mocniejszy, o czym zresztą świadczą wyższe notowania popularniejszych dewiz, jak Amsterdam, Bruksela, Londyn, Nowy Jork, Paryż i Zurich.

Drobne zniżki kursowe wykazały dewizy na Berlin i Medjolan, natomiast dewiza na Gdańsk obiegła po kursie al pari według nowego paritetu. Dewizy na Pragę po pewnych wahaniach to w jedną lub drugą stronę w rezultacie zmian kursowych nie wykazały.

Na rynku pożyczek państwowych kursy normowały się niejednolicie.

Z pożyczek premjowych w dalszym ciągu były słabe 3% Prem. Poż. Budowlana oraz Dolarówka, natomiast o 4% Prem. Poż. Inwestycyjna znów się dopytywano, lecz do większych transakcyj nie doszło z powodu braku na rynku dostatecznego materiału. Kurs osiągnął drobną wyższkę.

5% Poż. Konwersyjna była mocniejsza, w przeciwieństwie do zniżkującej 5% konwers. Poż. Kolejowej.

Z pożyczek dolarowych 7% Poż. Stabilizacyjna początkowo była bardzo słaba, lecz w końcu odzyskała część strat. Odcinki po dol. 100 były droższe od odcinków po dol. 1000 o pięć punktów. 6% Poż. Dolarowa początkowo była bardzo mocna, lecz w końcu zrównała się z kursem końcowym z okresu poprzedniego.

Na rynku prywatnych papierów lokacyjnych nasze przodujące papiery lokacyjne (4½% listy zast. m. Warszawy z 1933 r.) były słabsze, lecz pomimo to obroty temi walorami były większe, niż w okresie poprzednim.

Listy zast. Ziemskie i m. Warszawy i innych oprocentowań również skłaniały się ku niższym.

Z listów zastawnych prowincjonalnych jedynie 5% listy zastawne m. Częstochowy z 1933 r. przy minimalnych obrotach cenione były wyżej, natomiast inne 5% z 1933 r., a więc m. Łodzi, Piotrkowa i Siedlec wykazały pokaźne straty kursowe. Za-

zakupioną partję 4½% list. zast. m. Łodzi zapłacono po 56.63.

Z list. zast. funtowych Tow. Kred. Przemysłu Polskiego obracano jedynie 8% po kursach stale się podnoszących. W rezultacie zwyżka dosięgła dwa i pół punkta.

Obligacje m. st. Warszawy i tym razem nie budziły zainteresowania. Zawarto jedną transakcję 6% VI poz. po 52.

Na rynku akcyjnym obroty uległy redukcji. Naogół przeważała tendencja słabsza. Akcje Banku Polskiego, Warsz. Tow. Fabryk Cukru, Lilpopy i Starachowice obiegały po kursach więcej lub mniej obniżonych. Pozostałe akcje, a mianowicie: Ostrowieckie i Habersbusch utrzymały się na niezmiennym poziomie. Zannotowano również transakcję akcjami „J. Franaszek“, Fabryka Obić po 243 (wart. nom. zł. 612). W drobnych transakcjach, nie nadających się do ujawnienia w cenie giełdowej, były akcje Modrzejowskie po 4.75 oraz Zieloniewskiego po 12.25.

Kursy nieurzędowe z końca okresu: 8% Poż. z 1925 r. (Dillon) 92 — 91.25 — 91.50, 7% Poż. Śląska 72.25, 7% Poż. m. stol. Warszawy 71.25 — 71, 5% Renta Ziemska 65 w żądaniu, 3% Renta Ziemska w odcinkach po zł. 1.000 — 70 w żądaniu, 6% Bony m. st. Warszawy I-em 95 w żądaniu, 94 — w placeniu, 4½% listy zastaw. Wileńskiego Banku Ziemskiego 48.50 w żądaniu.

RUCH KURSÓW.

Dewizy: Amsterdam 357.90 — 359.25, Berlin 213.25 — 212.90 — 213.15, Bruksela 89.75 — 89.84, Gdańsk 100, Kopenhaga 115.05 — 115 — 115.15, Londyn 25.77 — 25.66 — 25.75, Madryt 72.50, Medjolan 43.80 — 43.77 — 43.79, Nowy Jork 5.30¹/₈

— 5.31¹/₈, Kibel 5.30¹/₈ — 5.31¹/₈, Oslo 128.90 — 129.55, Paryż 34.94¹/₂ — 34.98¹/₂, Praga 22.11 — 22.15 — 22.10, Sztokholm 132.30 — 132.85, Zurich 171.41 — 171.61 — 171.58.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 42.25 — 42.38 — 41.50, Dolarówka 52.25 — 52.75 — 51.85, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 106.50 (serje 109.50 — 109 — 109.75), 5% Poż. Konwersyjna 67.50 — 68, 5% Konwers. Poż. Kolejowa 61.50 — 61, 6% Poż. Dolarowa 80 — 83.50 — 80, 7% Poż. Stabilizacyjna 65 — 62.38 — 63.75 (odcinki po dol. 100 — 70). Listy zast. Państwowego Banku Rolnego: 7% — 83.25, 8% — 94. Listy zast. i obligacje Komunalne Banku Gospod. Krajowego: 5½% — 81, 7% — 83.25, 8% — 94 oraz obligacje budowlane — 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% listy zastaw. funtowe Tow. Kred. Przemysłu Polskiego 88.50 — 90.50, listy zast. Ziemskie: 4% — 43.50, 4½% — 50 — 48.50 — 49.25, 7% (dolarowe) 48.75, listy zast. Tow. Kred. m. Warszawy: 5% — 68.50 (drobniejsza 69), 5% z 1933 r. 60.25 — 58 — 59, 5% listy zast. m. Częstochowy z 1933 r. — 50, listy zast. m. Łodzi: 4½% — 56.63, 5% z 1933 r. 51.25 — 51.75, 5% listy zast. m. Piotrkowa z 1933 r. 48 — 46.50, 5% listy zast. m. Siedlec z 1933 r. 39.88, 6% obligacje m. st. Warszawy VI poz. — 62.

Akcje: Bank Polski 89 — 88, Warsz. Tow. Fabryk Cukru 30.75 — 31 — 30.75, Lilpop 9.90 — 9.80, Ostrowieckie 19, Starachowice 17.10 — 16.75, Habersbusch 44.50 — 44 — 45.25, „J. Franaszek“ 243.

Rynek prywatny: Banknoty: amerykańskie (Stan. Zjednocz.) 5.28¹/₂ — 5.32 — 5.31¹/₂, angielskie 25.65 — 25.76 — 25.75, austriackie 100, czechosłowackie 21.98 — 22 — 21.99, duńskie 115.50, francuskie 34.95 — 34.98, jugosłowiańskie 11.75, niemieckie 194 — 187 — 192.50, sowieckie 182 — 160 — 164, szwajcarskie 171.20 — 171.40, włoskie 42.25.

Monety: rubel złoty 4.76 — 4.80 — 4.69, rubel srebrny 1.93, dolar złoty 9.18 — 9.23 — 9.13.

Giełdy zamiejscowe.

(2.V — 8.V)

Łódź.

Banknoty dolarowe 5.26 — 5.29, 3% Prem. Poż. Budowlana 42.50 — 42.25, Dolarówka 52.50 — 52.25, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 105.10, 7% Poż. Stabilizacyjna 64.50 — 63.25.

Kraków.

3% Prem. Poż. Budowlana 42, Dolarówka 52 — 52.50. Akcje Banku Polskiego 89.

Poznań.

Listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% Dol. serji K. z 1933 r. 44, 4½% złotych serji K. z 1933 r. 46.50, 4% konwert. ostempl. 44.50 — 42.

TERMINARZ AKCJONARJUSZA

14 maja.

E. Wedel, Sp. Akc. — o godz. 17-ej w siedzibie Spółki w Warszawie przy ul. Szpitalnej 8.

Bank Handlowy w Łodzi — o godz. 17-ej w gmachu Banku w Łodzi przy Al. Kościuszki 15.

23 maja.

Tow. Sukiennej Manufaktury Leonhardt, Woelker i Girhardt w Łodzi, Sp. Akc. — o godz. 17-ej w biurze Zarządu przy ul. Leonhardta 1 w Łodzi.

Towarzystwo Ubezpieczeń „Orzeł“, Sp. Akc. — o godz. 17-ej w sali posiedzeń Banku Dyskontowego Warszawskiego S. A. przy ul. Fredry 8 w Warszawie.

Sp. Akc. Zjednoczeni Polscy Przemysłowcy Metalowi w Warszawie — o godz. 18-ej w lokalu Spółki przy ul. Traugutta 4 w Warszawie.

Zakłady Bieli Cynkowej i Przetworów Chemicznych „Huta Feniks“, Sp. Akc. w Będzinie — o godz. 14 w biurze Zarządu w Będzinie przy ul. Mostowej 7.

24 maja.

„Giesche“ Fabr. Porcelany, Sp. Akc. w Katowicach — o godz. 11-ej w biurach Spółki w Katowicach przy ul. Podgórznej 4.

25 maja.

Sp. Akc. Fabr. Obić i Papierów Kolorowych „J. Franaszek“ — o godz. 18-ej w biurze Spółki w Warszawie przy ul. Wolskiej 41.

Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku, Spółka Dzierżawna, S. A. w Katowicach — o godz. 12-ej w siedzibie Spółki w Katowicach przy ul. Kochanowskiego 18.

„Pantarei“ Powsz. Zakł. Magazyn. i Transp. Sp. Akc. w Gdyni — o godz. 16-ej w siedzibie Spółki Gdynia — Port, Nabrzeże Polskie.

Sp. Akc. Fabr. Metal. R. Plewickiewicz w Warszawie — o godz. 19-ej w siedzibie Spółki przy ul. Czerniakowskiej 180/182 w Warszawie.

PREMJA

dla Abonentów Gazowni Miejskiej m. st. Warszawy

Pragnąc uprzystępnić korzystanie z gazu w szerszym zakresie Gazownia Miejska m. st. Warszawy wprowadziła z dniem 1 maja 1935 roku.

specjalną premję

dla tych abonentów, którzy wykażą się w roku bieżącym większym zużyciem gazu, niż w tym samym czasie roku ubiegłego. Za każdy metr sześć. nadwyżki zużycia Gazownia liczyć będzie po gr. 18 zamiast groszy 26. Wysokość powyższego rabatu obliczana będzie w stosunku rocznym.

OBNIŻKA CENY GAZU PRZEMYSŁOWEGO

Zgodnie z decyzją Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie Gazownia Miejska m. st. Warszawy wprowadziła z dniem 1 maja 1935 r. nową taryfę dla gazu przemysłowego, a mianowicie:

	do	3000 m ³	po 26 gr. za m ³
od 3001	„	6000	„ „ 25 „ „
„ 6001	„	12000	„ „ 24 „ „
„ 12001	„	24000	„ „ 23 „ „
„ 24001	„	36000	„ „ 22 „ „
„ 36001	„	50000	„ „ 21 „ „
„ 50001	„	100000	„ „ 20 „ „
„ 100001	„	200000	„ „ 19 „ „
„ 200001	„	300000	„ „ 18 „ „
„ 300001	„	400000	„ „ 17 „ „
„ 400001	„	500000	„ „ 16 „ „
„ 500001	„	600000	„ „ 15 „ „
„ 600001	„	750000	„ „ 14 „ „
„ 750001	„	1000000	„ „ 13 „ „
	ponad	1000000	„ „ 12 „ „

Towarzystwo Kredytowe m. Warszawy

Losowanie z dn. 2 maja 1935 r.

5% listy zastawne.

Po zł. 1.500. Nr. Nr. 3 217
 466 511 517 948 1144 342 518
 671 762 840 2123 524 784 808
 859 3282 483 623 4098 112 181
 198 426 694 754 886 992 5182
 274 665 758 774 6010 299 415
 525 656 922 7128 150 193 413
 645 693 910 8013 015 157 167
 545 903 979 9007 034 565 933
 10124 185 328 650 841 921 11256
 267 499 596 763 12367 409 430
 455 599 720 820 825 13068 224
 271 437 728 883 965 14400 443
 985 15167 363 581 603 687 835
 16059 143 291 470 562 588 982
 17091 453 480 619 665 811 983
 18028 059 525 650 999 19020
 067 157 282 666 791 864 900 947
 20265 428 21141 158 250 790 830

Po zł. 500. Nr. Nr. 30082 846
 31026 532 32102 245 296 364
 553 694 745 33021 109 197 226
 308 352 485 782 993 34053 238
 601 817 35110 198 395 519 529
 577 598 842 36140 793 891 966
 37609 996 38036 366 464 39163
 195 657 833 910 40106 197 509
 553 713 41502 665 739 798 823
 42029 105 146 268 623 777 820
 919 43001 144 151 434 441 506
 44348 437 467 629 761 895 927
 45683 860 909 46161 367 391
 436 739 976 47138 240 263 373
 48288 292 395 409 445 477 492
 866 49093 109 314 373 636 50172
 174 197 644 808 834 51059 105
 192 229 389 774 888 52098.

Po zł. 200. Nr. Nr. 70911 912
 913 914 915 916 917 918 919 920
 72242 243 244 245 246 247 248
 73221 222 223 224 225 226
 227 228 229 230 502 505 506 507
 510 74212 213 214 216 217 218
 219 220 76871 874 875 876 878
 917 919 78561 564 566 570 79991
 992 996 999 82351 356 357 360
 555 556 84281 282 283 284 285
 286 287 288 289 85021 022 023
 024 025 026 027 028 029 030
 87181 187 189 432 433 434 435
 436 437 440.

Po zł. 100. Nr. Nr. 100691 692
 693 694 695 696 700 103312 318

319 751 752 753 754 755 757 758
 759 760 106044 045 047 048 282
 285 288 289 874 875 876 877
 107163 166 167 168 170 961 962
 963 964 965 966 967 968 970
 109694 695 696 697 698 699 700
 110481 484 485 513 514 111441
 443 444 450 117121 122 123 126
 127 128 129 130.

Po zł. 50. Nr. Nr. 130673 675
 676 677 679 131132 133 134 135
 136 139 140 391 395 397 398 399
 400 134191 192 193 199 493 495
 496 136652 653 659 660 137985
 141211 214 143115 119 743 744
 144354 355 358 360 146691 693
 696 697 700.

4½% listy zastawne.

Po zł. 1.500. Nr. Nr. 500018
 222 224 556 680 690 699 733 815
 937 501116 237 336 421 543 632
 652 714 771 823 946 502076 214
 309 431 644 787 995 503036 582
 701 790 988 504123 436 474 830
 505346 378 520 579 856 506013
 073 177 215 233 241 519 595 597
 696 507029 147 167 319 395 415
 462 511 508143 201 219 238 375
 404 573 646 740.
 Po zł. 500. Nr. Nr. 530312 363
 365 694 706 775 531046 191 350
 831 532182 225 286 804 843 913
 970 533068 424 704 826 534196
 312 592 865 868 898 973 535166
 529 602 671 977 536337 559 685
 766 796 996 537189 376 724 876
 987 538024 316 384 413 414 604
 630 647 784 844 971 539087 092
 115 310 397 535 780 870.

Po zł. 200. Nr. Nr. 571841 842
 843 844 845 846 847 848 849 850
 909 910 575358 359 360 576883
 884 885 886 887 888 889 890
 577131 132 133 134 135 136 137
 138 578072 073 074 075 078 079.
 Po zł. 100. Nr. Nr. 602166
 603764 767 769 770 605087 088
 089 090 647 648 751 752 753 754
 759.

Po zł. 50. Nr. Nr. 630303 310
 632715 716 633192 196 198 813
 814 819 634253 255 781 783 785
 786 787 789 790 635335 338 343
 349 636471 472 473 474.

Wyplata od dnia 1 lipca 1935 r

Zastrzeżone papiery

Z Urzędu Długów Państwa

Urząd Długów Państwa zawiadamia, iż Sąd Okręgowy Wydział V, w Warszawie, wzbrownił wszelkich wypłat oraz dokonywania jakichkolwiek transakcyj następującymi obligacjami 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r.

1) postanowieniem z dnia 21 grudnia 1934 r. N. V. Co. 1315/34 obligacjami Nr. Nr. 3697992, 3697993, 3698134 nominalnej wartości po 10 zł. każda, Nr. Nr. 269560, 269603 nominalnej wartości po 50 zł. każda, Nr. Nr. 4290840, 4290841 4290970, 4290971 nominalnej wartości po 100 zł. każda, Nr. Nr. 4318722, 4318723 nominalnej wartości po 2.000 zł. każda;

2) postanowieniem z dnia 8/9 stycznia 1935 r. N. V. Co. 1603/34 obligacjami Nr. Nr. 4297245 do 4297247 włącznie nominalnej wartości po 100 zł. każda, obligacjami Nr. Nr. 4312463, 4312464

nominalnej wartości po 1.000 zł. każda.

Ponadto Sąd uchylił zakaz dokonywania wypłat i transakcyj odnośnie do następujących obligacyj tejże pożyczki:

1) postanowieniem z dnia 25 września 1934 r. N. V. Z. 1739/32 odnośnie do obligacyj Nr. Nr. 621731 do 621734 3563295 do 3563300 włącznie nominalnej wartości po 10 złotych każda, Nr. Nr. 214693, 214694, 3357786 nominalnej wartości po 50 zł. każda, Nr. Nr. 4208152 do 4208154 włącznie nominalnej wartości po 100 zł. każda, Nr. 4200022 nominalnej wartości 1.000 zł.

2) postanowieniem z dnia 25 marca 1935 r. N. V. Co. 502/34 odnośnie do obligacyj Nr. Nr. 2999813, 2999814 nominalnej wartości po 10 zł. każda, Nr. 266149 nominalnej wartości 50 złotych.

ZASTRZEŻENIA URZĘDU ŚLEDCZEGO.

4% Prem. Poż. Dolarowa III serji Nr. 613043—45 613048—49.

6% Poż. Narodowa.

Na zł. 500,— Nr. 3259543.

Po zł. 100,— Nr.Nr. 2257943—44.

Po zł. 50,— Nr. Nr. 179956—57 1657810.

ODWOŁANIE ZASTRZEŻENIA Urząd Śledczy odwołuje zastrzeżenie, dotyczące:

5% Państw. Poż. Konwersyjnej z 1924 r.

Po zł. 500,— Nr. Nr. 4185767 4187566.

(Urząd Śledczy K. 2—166/35 z dn. 2.V.35 r.).

WZBRONIENIE WYPŁAT

Sąd Okręgowy w Łodzi wzbrownił wypłat oraz dokonywania transakcyj.

L. Z. m. Łodzi.

Po zł. 1.000,— Nr. 9419 — 23.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie unieważnia:

3% Premjowa Pożyczka Inwestycyjna

Koncern naftowy „Małopolska“ wraz z pracownikami subskrybował Pożyczkę Inwestycyjną na sumę 800 tys. zł.

Giełda warszawska subskrybowała pożyczkę na 25.000 zł., maklerzy giełdowi za 18.000 zł., pracownicy giełdowi na kwoty, odpowiadające 1-miesięcznej pensji w gotówce.

W ślad za przedsiębiorstwami państwowymi do udziału w subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej przystępują również prywatne przedsiębiorstwa przemysłowe. Dziś prezes Bernard Holenderski zakomunikował komisarzowi Anatółowi Minkowskiemu, że podległ mu przedsiębiorstwa subskrybowały Pożyczkę Inwestycyjną w wysokości ściśle odpowiadającej normom Pożyczki Narodowej. Mianowicie cementownia „Wysoka“ subskrybowała Pożyczkę Inwestycyjną na kwotę 150 tys. zł., cementownia „Wohlyn“ — na 30 tys. zł., oraz kopalnia węgla „Flora“ — na 96 tys. zł. W tych kwotach 50% pokryte zostało obligacjami Pożyczki Narodowej. Ponadto prezes Bernard Holenderski osobiście subskrybował Pożyczkę Inwestycyjną na kwotę 25 tysięcy zł.

W Łomży pracownicy państwowi, samorządowi i prywatni subskrybowali Pożyczkę Inwestycyjną na sumę 171.000 zł., pozostałe zaś grupy społeczne — 64.300 zł. W powyższych liczbach nie uwzględniono udziału nauczycielstwa, które figuruje na listach subskrypcyjnych kuratorium szkolnego poleskiego.

W Sępólnie pracownicy państwowi subskrybowali 20.900 złotych, pracownicy, zaś samorządowi — 2.700 zł.

Zarząd główny „Rodziny kolejowej“ uchwalił — niezależnie od subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej przez pracowników kolejowych — subskrybować z własnych funduszy Pożyczkę na sumę 6 tys. zł.

W dn. 7 b. m. odbyło się w Katowicach zebranie Koła katolickiego Związku polskich rzemieślników i przemysłowców, na którym m. in. stwierdzono, że kilkudziesięciu członków Związku subskrybowało już Pożyczkę Inwestycyjną na 27.400 zł.

Urzednicy administracyjni

5% L. Z. m. Piotrkowa Na rub. 3.000,— Nr. 2791.
 Po rub. 1.000,— Nr. Nr. 251 264 293 801—2 1062 1090 2139 —41 2229 2447—49 2766 2967 —70 3092 3955 13767.
 Po rub. 500,— Nr. Nr. 1145 2061 2579 2621 2791 2801 3509 3537 3560—61 3727—30 4921 5087 5113—14 5347 5584.
 Po rub. 250,— Nr.Nr. 608—10 614 3004.
 Po rub. 100,— Nr. Nr. 20559 20604.

Sąd Okręgowy w Wilnie wzbrownił wypłat oraz dokonywania transakcyj:

L. Z. Wileńskiego Banku Ziemskiego serji VIII

Na rub. 1.000,— Nr. 87766.

OGŁOSZENIE

BANKU POLSKIEGO.

Bank Polski unieważnia:

Akcję Banku Polskiego

Nr. 32675.

(Monit. Polski Nr. 102, 103, 104 i 107 z dn. 2, 4, 6 i 9.V.).

Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach subskrybowali Pożyczkę Inwestycyjną na sumę 70 tys. zł., personel leczniczy — na sumę 140 tys. zł.

Na terenie Chorzowa dokonano następujących większych subskrypcji na Pożyczkę Inwestycyjną: urzędnicy państwowej fabryki związków azotowych 82.200 zł., urzędnicy magistratu m. Chorzowa 164.400 zł., urzędnicy Zakładu Ubezpieczeń 115.100 zł., K. K. O. wraz z urzędnikami 185 tys. zł., nauczycielstwo szkół średnich około 300 tys. zł.

W powiecie świętochłowickim subskrybowano dotychczas Pożyczki Inwestycyjnej na sumę ok. miliona zł.

Kupcy, zrzeszeni w Stow. kupców i przemysłowców w Sosnowcu subskrybowali dotychczas Pożyczkę Inwestycyjną na łączną sumę ok. 50 tys. zł.

Powiatowy komitet propagandy Pożyczki Inwestycyjnej w Wadowicach rozwinął szeroko zakrojoną działalność wśród ludności. We wszystkich miastach zawiązano komitety miejscowe. W rezultacie propagandy tej mieszkańcy pow. wadowickiego subskrybowali już Pożyczkę na sumę 100 tys. zł., nie licząc sum, subskrybowanych przez pracowników państwowych i samorządowych.

Pracownicy kolejni na terenie W. M. Gdańska subskrybowali Premjową Pożyczkę Inwestycyjną ogółem na 256 tys. zł. Liczba subskrybentów wynosi około 2.000, w subskrypcji wzięli także udział kolejarze narodowości niemieckiej.

Według otrzymanych przez nas informacji, wczoraj około północy, ogólna suma subskrybowanej pożyczki wyniosła
zł. 238.647.400,
 na poczet których wpłacono 6% Poż. Narodową na sumę
zł. 63.842.000.

Końcowe obliczenie wykazuje prawdopodobnie jeszcze kilkanaście milionów złotych.

Spodziewać się więc można repartycji.

Osoby i instytucje, które subskrybowały pożyczkę, lecz ze względów technicznych, nie dokonały wpłat, mogą to uczynić do 16 b. m. włącznie.

